

หนังสืออภัย

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์
(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบ๊ปติสตีอัสระ)

โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์
(พันธกิจของคริสตจักรเบ๊ปติสตนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

ดิวลัซ, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ ดร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายข้อพระคัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

หนังสือฮักกัย

บทนำสู่ฮักกัย: หนังสือที่มีชื่อว่า ฮักกัย เล่มนี้ซึ่งบางครั้งถูกเรียกว่า “หนังสือของฮักกัย” หรือ “คำพยากรณ์ของฮักกัย” ถูกเขียนขึ้นโดยผู้พยากรณ์ฮักกัย ชื่อของเขาในภาษาฮีบรูมีความหมายว่า ‘เทศกาลเลี้ยงต่างๆอันบริสุทธิ์’ และอาจแปลได้ด้วยว่า ‘เทศกาลเลี้ยงต่างๆของเรา (ข้าพเจ้า)’ ซึ่งหมายถึงเทศกาลเลี้ยงต่างๆของพระเยโฮวาห์ เขาอาจเกิดที่ในบาบิโลน โดยเป็นส่วนหนึ่งของพวกยิวที่ถูกกวาดต้อนไปยังบาบิโลน แม้มิได้ถูกกล่าวถึงในลำดับวงศ์ตระกูลต่างๆในหนังสือเอสรา เขาอาจกลับมาก่อนหน้านั้นพร้อมกับพวกยิวกลุ่มแรกที่กลับมาจากบาบิโลนของเปอร์เซีย อาจเป็นไปได้ว่าเขายังเป็นเด็กหนุ่มอยู่ในตอนนั้นเขาจึงไม่ถูกเอ่ยถึง การรับใช้ช่วงสั้นๆของเขาเห็นได้ชัดว่ามีแก่พวกยิวที่กลับมายังแผ่นดินนั้นและตรงกับการสร้างพระวิหารนั้นขึ้นใหม่ โดยเฉพาะงานนั้นที่ถูกเริ่มต้นใหม่ตามที่หมายเหตุไว้โดยเอสราในเอสรา 5 และ 6 การเทศนาและการพยากรณ์ของฮักกัยและเศคาริยาห์เพื่อนร่วมงานของเขาซึ่งพระเจ้าทรงใช้เพื่อกระตุ้นพวกยิวที่ท้อแท้ให้เริ่มงานก่อสร้างพระวิหารอีกครั้ง ดู เอสรา 5:1-2 และ 6:14 ช่วงเวลาของการรับใช้ของเขาตามที่หมายเหตุไว้ในคำพยากรณ์นี้คือประมาณปี 520 หรือ 519 ก่อน ค.ศ.

หัวข้อหลักของหนังสือเล่มนี้คือ การตักเตือนพวกยิวที่กลับมาแล้วเรื่องที่พวกเขาละเลย การสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ การต่อต้านเมื่อประมาณสิบสี่ปีก่อนหน้านั้นโดยชาวสะมาเรียในท้องถิ่นนั้นทำให้เกิดการหยุดและคำสั่งห้ามมิให้ดำเนินการก่อสร้างต่อ โดยกษัตริย์เปอร์เซียที่ครองบัลลังก์อยู่ขณะนั้น นั่นคือ แคมบีส (หรืออารทาเซอร์ซีส หรืออาหสุเอรัส) ขณะเดียวกัน กษัตริย์องค์ใหม่ได้ขึ้นครองบัลลังก์กษัตริย์แห่งเปอร์เซียต่อ นั่นคือ ดาริอัส ฮิสตาสเปส และเห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงคลใจฮักกัยและเศคาริยาห์ให้กระตุ้นพวกยิวให้เริ่มงานก่อสร้างต่อ จังหวะเวลานั้นเหมาะสมแล้วและพระเจ้าทรงใช้พระวจนะมาให้กลับไปทำงานต่อ แม้เกิดความเปลี่ยนแปลงในบรรยากาศทางการเมืองแล้ว พวกยิวที่ได้กลับมาก็เริ่มรู้สึกสบายๆแล้วในแผ่นดิน

คืนเกิดของตนที่ได้กลับคืนมา พวกเขาได้สร้างบ้านเรือนหลังใหม่ๆ มีธุรกิจการงานที่มั่นคงและกำลังเจริญขึ้น โดยรวม พวกเขามัวแต่ยุ่งและสาละวนเกินกว่าที่จะกลับไปทำงานที่พระเจ้าได้ทรงใช้พวกเขาให้กระทำ ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงใช้สองเหตุการณ์มาเพื่อปลุกให้พวกเขาตื่น อย่างแรกคือ พระเจ้าทรงใช้ช่วงเวลาแห่งเศรษฐกิจตกต่ำรุนแรงมา พืชผลเริ่มแย่และเศรษฐกิจก็คั้งลงเหว จากนั้นพระเจ้าทรงใช้ฮักกัยและเศคาริยาห์มาเทศนากล่าวโทษความอ้อมอกอ้อมใจของพวกเขา พวกยิวที่ได้กลับมายังแผ่นดินนั้นเข้าใจข้อความนั้นและการก่อสร้างพระวิหารก็ดำเนินต่อไปตามที่มิบ้นทีกไว้ ในเอสรา 5-6

ช่วงเวลาของการรับใช้ที่ถูغب้นทีกไว้ของฮักกัยคือประมาณแค่สี่เดือน หลังจากนั้นไม่มีบ้นทีกเพิ่มเติมอีกเกี่ยวกับการรับใช้ประชาชนในส่วนของเขา อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนหนังสือฮีบรูกียกคำพูดจากฮักกัย 2:6 (ในฮีบรู 12:26) ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามันถูกถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของพระคัมภีร์ที่ได้รับการคลใจในสมัยนั้น

ภาพรวมของฮักกัย 1: ในการหมายเหตุจากหลังทางประวัติศาสตร์ของคำพยากรณ์ของเขา ฮักกัยเตือนพวกยิวที่ได้กลับมารี่เรื่องความเน่ือชาและความอ้อมอกอ้อมใจของพวกเขา เขาหมายเหตุว่าความยากลำบากทางเศรษฐกิจที่พวกเขากำลังเผชิญเป็นวิธีของพระเจ้าที่จะดึงความสนใจของพวกเขา ถึงเวลาแล้วที่จะกลับไปทำงานก่อสร้างพระวิหารต่อไป มันตกอยู่ในสภาพชำรุดทรุดโทรมกระทั่งหลังจากงานก่อสร้างได้เริ่มขึ้นแล้วจากนั้นก็หยุดไปหลายปีก่อนหน้านั้น (บางคนคิดว่าช่วงเวลาทำงานก่อสร้างถูกระงับไปนั้นนานถึงสิบแปดปี บ้างก็คาดว่านานสิบสี่ปี ทรรสนะหลังน่าจะใช้มากกว่า) งานก่อสร้างดำเนินต่อไปผ่านการเทศนาของเขา (และของเศคาริยาห์)

ฮอก 1:1 ณ วันที่หนึ่ง เดือนที่หก ปีที่สองแห่งรัชกาลกษัตริย์ดารีอัส พระวจนะของพระเยโฮวาห์มาโดยทางฮักกัย ผู้พยากรณ์ ถึงเศรুবบาเบลบุตรชายเชอัสทิเอล ผู้ว่าราชการเมืองยูดาห์ และถึงโยชูวาบุตรชายเยโฮชาดัค มหาปุโรหิต ว่า ช่วงเวลาที่เฉพาะเจาะจง

ของการรับใช้ของฮักกัยถูกหมายเหตุไว้ว่าเป็นปีที่สองของคาริอัธ ในเดือนที่หกในวันที่หนึ่งของเดือนนั้น คาริอัธที่เวลานี้อาจเป็นคาริอัธ ฮิสตาสเปส กษัตริย์แห่งจักรวรรดิเปอร์เซีย อารทาเซอร์ซีสซึ่งครอบครองก่อนหน้า (หรือแคมบีสส ผู้ซึ่งได้ยับยั้งงานก่อสร้างนั้น) ก็หมดวาระของคนแล้ว ผู้ครอบครองอีกคนนามว่าเสมอร์คิสได้ครอบครองช่วงสั้นๆระหว่างแคมบีสส (อารทาเซอร์ซีส) และคาริอัธ เมื่อมีข่าวร้ายไหลมาถึงยูเดียเกี่ยวกับผู้นำคนใหม่ พระเจ้าก็ประทานพระวณะแก่ผู้พยากรณ์ฮักกัยในเดือนที่หก (เดือนเอลูลของคนฮีบรูซึ่งอยู่ในช่วงปลายฤดูร้อน – ปลายเดือนสิงหาคมและต้นเดือนกันยายน)

เนื้อหาของคำพยากรณ์นี้ถูกส่งมาถึงและผ่านทาง (1) ‘เศรบบาเบลบุตรชายเซอัลทิเอล’ เราควรหมายเหตุไว้ว่าในลำดับวงศ์ตระกูลขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในทั้งมัทธิว 1:12 และลูกา 3:27 เศรบบาเบลผู้ว่าราชการเมืองยูดาห์ถูกใส่ในรายชื่อของบรรพบุรุษของพระเยซู เซอัลทิเอลบิดาของเขาถูกเรียกว่าซาลาธิเอลในทั้งมัทธิวและลูกา บางคนคิดว่าเศรบบาเบลเป็นหลานชายของซาลาธิเอล แต่ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม พวกเขาต่างก็เป็นเชื้อพระวงศ์ของดาวิด ในตระกูลของยูดาห์ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราที่มาจากตระกูลนี้ ในฐานะทายาทของกษัตริย์ คนเปอร์เซียได้แต่งตั้งเศรบบาเบลเป็นผู้ว่าราชการของแคว้นยูดาห์ของพวกเขา (2) ฮักกัยเขียนคำพยากรณ์ของตนไปถึงผู้นำที่มีชื่อเสียงอีกคนของพวกยิวด้วย นั่นคือ “โยชูวาบุตรชายเยโฮชาดัก มหาปุโรหิต” (เขาถูกเรียกว่า เยชูวาบุตรชายของโยชาดักในเอสรา 3:2)

ฮกก 1:2-3 "พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า ประชาชนเหล่านี้กล่าวว่าเวลานั้นยังไม่มาถึง คือเวลาที่จะสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์" ฮักกัยจัดการกับทัศนคติที่แพร่หลายของพวกยิวที่ได้กลับมายังแผ่นดินนั้นทันที การก่อสร้างพระวิหารได้หยุดไปอย่างน้อยสิบสี่ปีก่อนและพวกเขาเห็นว่ายังไม่ถึงเวลาที่จะก่อสร้างต่อ ข้ออ้างของพวกเขาย่อมมีหลากหลาย (1) ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงในพระราชกฤษฎีกาที่ออกโดยอารทาเซอร์ซีสที่สั่งให้หยุดงานก่อสร้างนั้น (2) พวกเขากำลังอยู่ในช่วงเวลาที่ยากลำบากทางเศรษฐกิจ แม้พวกเขาได้เจริญขึ้นแล้วในการกลับมาของตน สภาวะต่างๆขณะนั้นก็ยังไม่ดีนัก (3) และพวกเขาก็ยังไม่จะมีจิตใจ

ที่จะดำเนินงานก่อสร้างต่อ ดังนั้น ฮักกัยจึงโยนข้ออ้างของพวกเขาต่อหน้าพวกเขา “เวลานั้นยังไม่มาถึง คือเวลาที่จะสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์”

3 แล้วพระวณะของพระเยโฮวาห์จึงมาถึงโดยทางฮักกัยผู้พยากรณ์ว่า แต่ละส่วนย่อยของหนังสือเล่มเล็กๆนี้ถูกเกริ่นนำด้วยวลีที่ว่า “พระวณะของพระเยโฮวาห์จึงมาถึง โดยทางฮักกัยผู้พยากรณ์ว่า” (หรือคำพูดที่คล้ายๆกัน)

ฮกก 1:4 "โอ เจ้าทั้งหลาย ถึงเวลาแล้วหรือที่ตัวเจ้าเองอาศัยอยู่ในบ้านที่มีไม้บุ แต่ส่วนพระนิเวศนี้ทิ้งให้พังทลาย ฮักกัยทำการเปรียบเทียบที่เจ็บแสบ ตั้งแต่พวกเขาได้กลับมายังยูดาห์ พวกเขาวิตวส่วนที่เหลือซึ่งได้กลับมา ก็มีชีวิตที่สุขสบาย เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงทำให้พวกเขาเจริญขึ้น พวกเขาได้หยั่งรากลงในทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วในแผ่นดินแห่งบรรพบุรุษของตน พวกเขาได้ปลูกไร่นาและเริ่มธุรกิจต่างๆแล้ว เมื่อพวกเขาเริ่มมั่นคงขึ้น พวกเขา ก็สร้างบ้านหลังใหม่ๆ – บ้านสวยๆ วลีที่กล่าวถึง “บ้านที่มีไม้บุ” กล่าวถึงการใช้แผ่นไม้กรุ มันอาจหมายถึงกำแพงด้านในที่กรุด้วยไม้สนสีดาร์ มันอาจหมายถึงผนังด้านนอกที่เป็นไม้สนสีดาร์ก็ได้ ไม่ว่ากรณีใด มันบ่งบอกถึงการบุด้วยวัสดุพิเศษ ตรงกันข้ามงานก่อสร้างพระวิหารที่แทบไม่ได้เดินหน้าเลยยังพังทลายอยู่ คำฮีบรูที่แปลเช่นนั้น (ชาเรบ) มีความหมายว่า ‘ทิ้งร้าง’

งานก่อสร้างเพื่อฟื้นฟูที่ถูกเริ่มต้นเมื่อหลายปีก่อนหน้านั้นถูกทิ้งให้ร้างเปล่า รัชพีชสูงๆงอกขึ้นรอบๆฐานรากพระวิหาร ไม่มีสิ่งใดที่เป็นระเบียบเลย ที่ตั้งของพระวิหารอยู่ในสภาพกรรุงรัง ข้อความของฮักกัยคือ ‘ดูสิว่าพวกเขาอาศัยอยู่อย่างไรและดูพระนิเวศของพระเจ้าสิ’ เจตนาของเขาที่จะทำให้พวกเขาอับอายจึงได้ผลตามนั้น

ฮกก 1:5-7 เพราะฉะนั้น บัดนี้พระเยโฮวาห์จอมโยธาจึงตรัสว่า จงพิจารณาดูว่า เจ้ามีความเป็นอยู่อย่างไร 6 เจ้าหว่านมาก แต่เกี่ยวน้อย เจ้ารับประทาน แต่ไม่เคยอิ่ม เจ้าดื่ม แต่ก็ไม่เคยหายอยาก เจ้านั่งหม่ม แต่ก็ไม่มีใครอุ้ม ผู้ที่ได้ค่าจ้าง ก็ได้ค่าจ้างมาใส่ถุงที่มีรู 7 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนั้น จงพิจารณาดูว่า เจ้ามีความเป็นอยู่อย่างไร

จากนั้นฮักก็หันความสนใจของตนไปยังสภาพเศรษฐกิจอันคับแค้นที่พวกยิวที่ได้กลับมากำลังเผชิญอยู่ขณะนั้น เขาตั้งเสียงดังว่า “พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า จงพิจารณาดูว่า เจ้ามีความเป็นอยู่อย่างไร” นี่เท่ากับเขากล่าวว่า ดูสิว่าพวกเจ้าเป็นอย่างไรกันบ้าง เขาแสดงให้เห็นว่าความยากลำบากทางเศรษฐกิจของพวกเขาเชื่อมโยงกับความไม่เชื่อฟังฝ่ายวิญญาณของพวกเขา

ในฐานะชาวไร่ชาวนา ขณะนี้พวกเขากำลังหว่านมากและเกี่ยวน้อย พืชผลที่พวกเขาเก็บเกี่ยวได้จริงๆก็ไม่เพียงพอที่จะตอบสนองความต้องการต่างๆของพวกเขา เครื่องแต่งกายของพวกเขาก็ไม่เพียงพอสำหรับการทำให้ร่างกายของพวกเขาอบอุ่น นอกจากนี้ “ผู้ที่ได้ค่าจ้าง ก็ได้ค่าจ้างมาใส่ถุงที่มีรู” เงินที่พวกเขาหาได้ก็จะไม่พอเลี้ยงชีพ มันเหมือนราวกับว่าถุงของพวกเขา (นั่นคือ บัญชีธนาคารของพวกเขา) มีรูอยู่ในมัน ตอนนั้นเงินเพื่ออาจเพิ่มขึ้นสูงมาก แต่ไม่ว่าจะกรณีใด ช่วงเวลาขณะนั้นก็เป็นภาวะเศรษฐกิจย่ำแย่และฮักก็บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่ามันเป็นเพราะการที่พวกเขาละเลยงานของพระเจ้า อีกครั้งที่เขากล่าวว่า “พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า จงพิจารณาดูว่า เจ้ามีความเป็นอยู่อย่างไร”

ฮัก 1:8 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า จงขึ้นไปทีเนินเขาและนำไม้มาสร้างพระนิเวศ เราจะมีความพอใจในพระนิเวศนั้น และเราจะได้รับเกียรติ เกลือกว่าจะมีผู้ใดไม่เข้าใจข้อความหลักของพระเยโฮวาห์พระเจ้าผ่านทางฮักก็ เขาจึงสั่งพวกเขาว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสว่า จงขึ้นไปทีเนินเขาและนำไม้มาสร้างพระนิเวศ เราจะมีความพอใจในพระนิเวศนั้น และเราจะได้รับเกียรติ” กล่าวอีกนัยหนึ่ง จงไปตัดไม้บนภูเขาและกลับมาทำงานก่อสร้างพระวิหารต่อไป สิ่งที่ถูกบอกเป็นนัยก็คือว่า ความพอพระทัยของพระเจ้าในงานของพระองค์ซึ่งส่งผลเป็นสง่าราศีของพระองค์จะนำพระพรของพระองค์กลับคืนสู่ประชาชนของพระองค์

ฮัก 1:9-11 เจ้าทั้งหลายหวังได้มาก แต่ดูเถิด ก็ได้น้อย และเมื่อเจ้านำผลมาบ้านของเจ้า เราก็เป่ามันไปเสีย พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า ทำไมเป็นอย่างนั้นเล่า ก็เพราะนิเวศของเราพังทลายอยู่ ฝ่ายเจ้าต่างก็สาละวนอยู่กับเรื่องบ้านของตน 10 เพราะฉะนั้น ท้องฟ้าที่

อยู่เหนือเจ้าจึงยังน้ำค้างไว้เสีย และโลกก็ยึดพืชผลของมันไว้เสีย 11 และเราก็อธิษฐานความแห้งแล้ง มาสู่แผ่นดินและเนินเขา มาสู่ข้าว น้ำองุ่นใหม่ และน้ำมัน มาสู่สิ่งต่างๆซึ่งดินอำนวยผล สัตว์มนุษย์ และสัตว์ และมาสู่ผลงานทั้งสิ้นซึ่งมือกระทำไว้”

หากพวกเขายังไม่เข้าใจอยู่ พระเจ้าก็ตรัสผ่านซกคัยต่อไปว่าพวกเขาได้มองหาพืชผลอันดี และพวกเขาได้เก็บเกี่ยวเพียงเล็กน้อย สิ่งที่พวกเขาเอากลับบ้านได้จริงๆก็ถูกลมฟ้าอากาศที่ไม่ดีทำให้เสียหาย

พระเจ้าทรงถามคำถามง่ายๆว่า *ทำไมเป็นอย่างนั้นเล่า* จากนั้นพระองค์ก็ทรงตอบคำถามนั้นเพื่อที่ว่าจะไม่มีการหลงประเด็น “ก็เพราะนิเวศของเราพึ่งทลายอยู่ ฝ่ายเจ้าต่างก็สาละวนอยู่กับเรื่องบ้านของตน” พวกเขาสนใจในเรื่องของตัวเอง บ้านเรือนของตัวเอง และธุรกิจของตัวเอง มากกว่าสนใจในงานของพระเจ้า พระเจ้าตรัสชัดเจนต่อไปว่ากำลังเกิดอะไรขึ้น คำว่า *เพราะฉะนั้น* จึงเชื่อมโยงความทุกข์ยากทางเศรษฐกิจของพวกเขากับสภาพฝ่ายวิญญาณของพวกเขา “เพราะฉะนั้น ท้องฟ้าที่อยู่เหนือเจ้าจึงยังน้ำค้างไว้เสีย และโลกก็ยึดพืชผลของมันไว้เสีย” ลมฟ้าอากาศได้มีสภาพแห้งแล้งเหลือเกินจนไม่มีแม้แต่ น้ำค้างที่ตกในตอนกลางคืน ด้วยเหตุนี้เอง พืชผลที่พวกเขาใช้อย่างไม่เห็นค่าจึงไม่เกิดดอกออกผล

นอกจากนี้ เพื่อที่จะแสดงให้เห็นชัดเจน พระเจ้าจึงทรงประกาศผ่านผู้พยากรณ์ของพระองค์ว่าพระองค์เองได้ทรงใช้ความแห้งแล้งมายังแผ่นดินนั้นดังนั้นพืชผลของพวกเขาก็ไม่ออกผล คำว่า *corn* หมายถึงข้าว *น้ำองุ่นใหม่* หมายถึงผลเก็บเกี่ยวที่เป็นองุ่นและ *น้ำมัน* หมายถึงพืชผลที่เป็นมะกอกเทศและน้ำมันมะกอกที่มันผลิต ทุกคนและทุกสิ่งในแผ่นดินนั้น ซึ่งไม่เพียงรวมถึงประชาชนเท่านั้น แต่แม้แต่สัตว์ต่างๆก็ได้รับผลกระทบจากการติสอนของพระเจ้าด้วย องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรักผู้ใด พระองค์ก็ทรงติสอนผู้นั้น แต่วิบัติมีแก่ผู้นั้นที่ได้รับการติสอนเช่นนั้น พระเจ้าจึงทรงดึงความสนใจของพวกเขาได้แล้ว

ฮกค 1:12 แล้วเศรบบาเบล บุตรชายเซอัลทีเอลและโยชูวา บุตรชายเยโฮซา
ดัค มหาปุโรหิต พร้อมกับประชาชนทั้งปวงที่เหลืออยู่ได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์

พระเจ้าของเขาทั้งหลาย และถ้อยคำของอัครทูตผู้พยากรณ์ เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาทั้งหลายได้ทรงใช้ท่านมา และประชาชนก็เกรงกลัวต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ประชาชนเข้าใจข้อความนั้นแล้วได้ตั้งแต่พวกผู้นำของพวกเขาลงมา เศรุบบาเบล ผู้นำของพวกเขาและโยชูวา ผู้นำฝ่ายวิญญาณของพวกเขา “พร้อมกันกับประชาชนทั้งปวงที่เหลืออยู่ได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเขาทั้งหลาย” เพราะคำเทศนาของผู้พยากรณ์อัครทูต นอกจากนี้ “ประชาชนก็เกรงกลัวต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์” พระเจ้าทรงดึงความสนใจของพวกเขาได้แล้ว พวกเขาเริ่มรู้ตัวแล้วว่าทำไมพวกเขาถึงเจอกับสภาวะยากลำบากเช่นนั้น ความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ถูกปลุกฝังในตัวพวกเขาแล้ว

ฮก 1:13 แล้วอัครทูต ทูตของพระเยโฮวาห์ จึงกล่าวแก่ประชาชนตามกระแสรับสั่งของพระเยโฮวาห์ว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เรายู่กับเจ้าทั้งหลาย" แต่จากนั้นพระเจ้าทรงใช้ถ้อยคำหนุนใจมาทางอัครทูต พระองค์ตรัสว่า "เรายู่กับเจ้าทั้งหลาย" เหมือนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ทรงสัญญาไว้ พระองค์ทรงอยู่กับเราเสมอไป (มัทธิว 28:20) อันที่จริงมีอยู่ห้าแห่งในพระคัมภีร์ที่พระเจ้าได้ประทานพระสัญญานั้นไว้ "เรายู่กับเจ้าทั้งหลาย" เยเรมีย์ 42:11, ตรงนี้ในฮก 1:13, ฮก 2:4, มัทธิว 28:20 และยอห์น 13:33 นี้ยังไม่เอ่ยถึงพระสัญญาอันประเสริฐต่างๆในฮีบรู 13:5 และโยชูวา 1:5 แม้พระเจ้าได้ทรงเตือนแล้วเพื่อดึงความสนใจของพวกเขา บัดนี้พระองค์ทรงเน้นย้ำพระสัญญาของพระองค์ว่าจะอยู่กับพวกเขา – เพื่อปกป้องพวกเขา เพื่อเสริมกำลังพวกเขา เพื่อช่วยเหลือพวกเขา และเพื่อให้พวกเขาเจริญขึ้น เราควรหมายเหตุไว้ว่าพระสัญญาซึ่งเป็นคำหนุนใจของพระองค์มาหลังจากการตัดสินใจของพวกเขาที่จะเชื่อฟัง

ฮก 1:14-15 และพระเยโฮวาห์ทรงเร้าใจเศรุบบาเบลบุตรชายเซอัลทิเอล ผู้ว่าราชการเมืองยูดาห์ และทรงเร้าใจของโยชูวาบุตรชายเยโฮชาดัก มหาปุโรหิต และเร้าใจประชาชนทั้งปวงที่เหลืออยู่นั้น เขาทั้งหลายก็มาทำงานในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าของเขาทั้งหลาย 15 ณ วันที่ยี่สิบสี่ของเดือนที่หก ในปีที่สองแห่งรัชกาลกษัตริย์ดาร์อิธ ในเวลาไม่ถึงสามสัปดาห์ งานก่อสร้างพระวิหารก็ดำเนินต่อไป (อ้างอิงไขว้ข้อ 15 กับข้อ 1) ตั้งแต่เศรุบบาเบลลงมาจนถึง "ประชาชนทั้งปวงที่เหลืออยู่นั้น" พวกเขาต่างก็ "มาทำงานในพระ

นิเวศของพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าของเขาทั้งหลาย” อ่างอิงไขว้เหตุการณ์ต่างๆตรงนี้กับเอ
สรา 5:1-2

ภาพรวมของฮักกัย 2: ในบทที่สอง ฮักกัยมีหน้าที่หนุนใจพวกยิวที่สูงอายุซึ่งในวัยเยาว์
ของพวกเขาได้เห็นพระวิหารของซาโลมอนก่อนที่คนบาบิโลนมาทำลายมันเสีย ในทางกลับกัน
พระวิหารหลังใหม่นี้เทียบกันไม่ได้เลย เขาจึงเทศนาเพื่อหนุนใจและเสริมกำลังพวกเขาในการ
ทำงานนั้น

ส่วนสุดท้ายของบทนี้มีคำหนุนใจสำหรับพวกยิวที่เจอปัญหาอุปสรรคซึ่งในที่สุดก็
พยายามที่จะทำงานก่อสร้างพระวิหารต่อไป มันยังนำเสนอคำเตือนสติที่จริงจังให้พวกเขา
พิจารณาการละเลยงานของพระเจ้าของพวกเขาอย่างกลับสัจย์และการที่พระเจ้าได้ทรงเตือน
พวกเขาเหมือนเป็นผลที่ตามมา มีหลายช่วงเวลาถูกกล่าวถึงตั้งแต่สมัยปัจจุบันจนถึงวันแห่งพระ
เยโฮวาห์ในอนาคตและการเสด็จมาของพระคริสต์ ดังนั้นข้อความของฮักกัยจึงไม่ใช่คำเทศนา
เท่านั้น แต่เป็นคำพยากรณ์ของสิ่งต่างๆที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย

ภาพประกอบหนึ่งซึ่งช่วยให้เข้าใจว่าเหล่าผู้พยากรณ์สมัยพระคัมภีร์เดิมสามารถเปลี่ยน
จากเหตุการณ์ต่างๆในขณะนั้น ไปยังอนาคตอันไกลก็คือ การมองออกไปเหนือเทือกเขา มีราย
ละเอียดหลายอย่างที่ไม่ปรากฏแก่ตาในหุบเขาต่างๆที่อยู่ระหว่างเขาแต่ละลูก อย่างไรก็ตาม
สายตาคนเราก็มองเห็นแต่ยอดเขาต่างๆ มันเป็นเช่นนั้นตรงนี้ เมื่อพระวาระขององค์พระผู้เป็น
เจ้ามาถึงฮักกัย เขาก็ได้รับความเข้าใจตั้งแต่เวลาในขณะนั้น ไปจนถึงยุคเจ็ดปีและยุคพันปี

ฮอก 2:1-2 **ณ วันที่สี่สิบเอ็ด เดือนที่เจ็ด พระวาระของพระเยโฮวาห์มาโดย**
ทางฮักกัยผู้พยากรณ์ว่า 2 "จงกล่าวแก่เศรุบบาเบลบุตรชายเซอัลทิเอล ผู้ว่าราชการเมืองยูดาห์
และแก่โยชวาบบุตรชายเยโฮชาดัก มหาปุโรหิต และแก่ประชาชนที่เหลืออยู่เถิด ว่า เอสรา 5:3 ให้
รายละเอียดว่าหลังจากงานนั้นดำเนินต่อไปเพียงแป๊บเดียว ความทำทลายและการต่อต้านก็มา พอ
พวกเขาตื่นตื่นที่ได้เริ่มงานก่อสร้างต่อ พวกเขาก็ถูกทางการคุกคาม บทที่ 2 ของฮักกัยอาจเป็นคำ

ตอบของพระเจ้าที่ถูกส่งผ่านมาทางฮักกัยที่มีต่อความท้าทายนี้ “ไม่ถึงเดือนหลังจากงานก่อสร้างเริ่มอีกครั้ง “พระวณะของพระเยโฮวาห์มาโดยทางฮักกัยผู้พยากรณ์”

การต่อต้านพวกเขาไม่เพียงมาจากภายนอกเท่านั้น แต่มีความท้อใจจากภายในด้วย คำที่แปลว่า **ที่เหลื่ออยู่** (*ซาเอริช*) แปลได้ด้วยว่า ‘ชนส่วนที่เหลื่อ’ มันหมายถึงพวกยิวที่ได้กลับมาซึ่งยูดาห์จากบาบิโลน

ฮก 2:3 **ใครบ้างที่เหลื่ออยู่ท่ามกลางพวกท่านนี้ ที่เห็นพระนิเวศนี้ครั้งเมื่อมีสง่าราศีเดิมนั้น บัดนี้ท่านเหล่านั้นเห็นเป็นอย่างไร มองดูแล้วเปรียบกันไม่ได้เลยใช่ไหม มีพวกยิวที่ได้อยู่ในระลอกสุดท้ายของพวกที่ตกไปเป็นเชลยยังบาบิโลนในปี 586 ก่อน ค.ศ. ซึ่งได้เห็นความยิ่งใหญ่และรัศมีของพระวิหารของซาโลมอนหลังเดิมนั้น พวกเขาได้กลับมาในกลุ่มแรกในประมาณปี 536 ก่อน ค.ศ. และได้เห็นงานก่อสร้างพระวิหารที่ดำเนินต่อไปในตอนแรก บัดนี้ในอีกประมาณสิบสี่ปีต่อมา พวกเขาก็เห็นงานก่อสร้างนั้นเริ่มต้นใหม่ เห็นได้ชัดว่าพวกเขาเป็นคนชราแล้ว เวลาผ่านไปแล้วประมาณหกสิบหกปีนับตั้งแต่ที่พวกเขาได้ถูกพาไปยังบาบิโลน พวกเขาน่าจะเป็นคนอายุประมาณเจ็ดสิบกว่าๆจนถึงแปดสิบกว่าๆ พวกเขาได้เห็นพระวิหารนั้น “ครั้งเมื่อมีสง่าราศีเดิมนั้น” สิ่งที่พวกเขาเห็นว่ากำลังถูกก่อสร้างอยู่นั้นบัดนี้ในสายตาของพวกเขา “เปรียบกันไม่ได้เลย” แม้ไม่มีหมายเหตุไว้เกี่ยวกับการร้องไห้เสียงดังเหมือนที่มีอยู่ในเอซรา 3:12-13 เมื่องานก่อสร้างนี้เริ่มต้นขึ้นในตอนแรก ก็มีความท้อใจและความผิดหวังที่มีต่อความของงานก่อสร้างนี้**

ฮก 2:4 **พระเยโฮวาห์ตรัสว่า โอ เศรุบบาเบลเอ๋ย แม้กระนั้นก็ดี จงกล้าหาญเถิด โอ โยชูวาบุตรชายเยโฮชาดัก มหาปุโรหิตเอ๋ย จงกล้าหาญเถิด ประชาชนทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินเอ๋ย จงกล้าหาญเถิด พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า จงทำงานเถิด เพราะเราอยู่กับเจ้า ดังนั้นพระเจ้าผ่านทางฮักกัยจึงทรงเตือนสติประชาชนให้เข้มแข็ง คำหุนใจนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้สำหรับประชาชนของพระเจ้า เศรุบบาเบลเป็นเจ้านายที่อยู่ในเชื้อพระวงศ์ของดาวิดซึ่งเป็นผู้นำทางการเมืองของพวกยิวและโยชูวา (หรือเยชูวา) เป็นมหา**

ปุโรหิต เขาจึงเป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณ อีกครั้งที่พระเจ้าทรงสัญญาว่าพระองค์ทรงอยู่กับประชาชนของพระองค์

ฮกก 2:5 ตามถ้อยคำซึ่งเราได้ทำเป็นพันธสัญญาไว้กับเจ้า เมื่อเจ้าทั้งหลายออกจากอียิปต์ วิญญาณของเราอยู่ท่ามกลางเจ้า อย่างถาวรเลย เหมือนกับที่พระองค์ทรงอยู่กับประชาชนของพระองค์ในอียิปต์ (เมื่อกว่าเก้าร้อยปีก่อนหน้านั้น) และทรงกระทำพันธสัญญาหนึ่งกับพวกเขา บัดนี้พระองค์ทรงสัญญากับพวกเขาว่า “วิญญาณของเราอยู่ท่ามกลางเจ้า อย่างถาวรเลย” เหมือนที่พระเยซูคริสต์แก่พวกสาวกของพระองค์ก่อนการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระองค์ พระวิญญาณของพระองค์ประทับอยู่กับประชาชนของพระองค์ (หลังจากนั้น มันจะประทับอยู่ในพวกเขา ดู ยอห์น 14:17) ในพระคัมภีร์เดิมตลอดทั้งเล่ม พระวิญญาณของพระเจ้าอยู่ท่ามกลาง (กับ) ประชาชนของพระองค์ ปัจจุบันมันอยู่ในประชาชนของพระองค์ เหมือนที่ถูกกล่าวไว้หลายแห่งทั่วพระคัมภีร์ พระเจ้าทรงบัญชาประชาชนของพระองค์มิให้กลัว เมื่อพระองค์ทรงอยู่กับเรา และพระวิญญาณของพระองค์สถิตอยู่ภายในเรา ก็ไม่มีเหตุให้ต้องกลัว

ฮกก 2:6 เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า อีกสักหน่อย เราจะเขย่าห้องฟ้าและโลก ทะเลและแผ่นดินแห้ง อีกครั้งหนึ่ง ขณะที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพยายามที่จะหนุนใจพวกชีวิตต่อไปผ่านทางอัครทูตท่ามกลางการถูกต่อต้านของพวกเขา ความคิดตรงนี้ก็เปลี่ยนไปกล่าวถึงการที่พระเจ้าในอนาคตจะทรง “เขย่าห้องฟ้าและโลก ทะเลและแผ่นดินแห้ง” อัครทูตหมายความว่านี่จะเป็น “อีกสักหน่อย... อีกครั้งหนึ่ง” นั่นคือ ในอนาคต เวลาที่เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นคือกุญแจที่ไขสู่ความเข้าใจเกี่ยวกับมัน เราควรหมายเหตุไว้ว่าวันหนึ่งกับองค์พระผู้เป็นเจ้าก็เท่ากับพันปีและในทางกลับกันด้วย สิ่งที่คุณเหมือนเป็นเวลานานสำหรับเรา จากมุมมองของพระเจ้าแล้วมันก็เป็นเพียงชั่วครู่

ลักษณะเฉพาะตัวที่เป็นหายนะของสิ่งที่ถูกบอกเป็นนัยตรงนี้ก็สื่อถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์ (นั่นคือ ยุคเจ็ดปี) คุณเหมือนว่ามันสอดคล้องกับอิสยาห์ 24 ซึ่งอ้างอิงชัดเจนถึงการพิพากษาในช่วงวันแห่งพระเยโฮวาห์ (นั่นคือ ยุคเจ็ดปี) ความหมายที่สำคัญกว่าก็คือว่า แม้ประชาชนของ

พระเจ้ากำลังเผชิญกับการต่อต้านจากพวกสะมาเรียและคนอื่นๆ ในความพยายามของพวกเขาที่จะสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ (ดู เอสรา 4) พระเจ้าก็จะทรงเข้าแทรกแซงด้วยฤทธิ์เดชอันยิ่งใหญ่ในเวลาของพระองค์

ฮกค 2:7 **เราจะเขย่าประชาชาติทั้งสิ้น เพื่อความปรารถนาของประชาชาติ**
ทั้งสิ้นจะได้เข้ามา เราจะบรรจุนิเวศนี้ให้เต็มด้วยสง่าราศี พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ
ในวันนั้นพระองค์จะทรง “เขย่าประชาชาติทั้งสิ้น” อีกครั้งที่ลักษณะเฉพาะตัวที่เป็นสากลของการแทรกแซงของพระเจ้าที่เขย่าประชาชาติทั้งสิ้นดูเหมือนจะบังชี้ชัดเจนถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์ นอกจากนี้ ในเวลานั้น “ความปรารถนาของประชาชาติทั้งสิ้นจะได้เข้ามา” วลีที่พรรณานี้ดูเหมือนจะเป็นอีกชื่อเรียกหนึ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราและการเสด็จมาของพระองค์ แม้พระองค์มิได้เป็นความปรารถนาของประชาชาติทั้งสิ้นในการเสด็จมาครั้งแรกของพระองค์ เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาเพื่อปกครองและครอบครอง พระองค์ก็จะทรงเป็นเช่นนั้นจริงๆ

ณ เวลานั้น เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาและสถาปนาอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลกนี้ พระเจ้าจะทรง “บรรจุนิเวศนี้ให้เต็มด้วยสง่าราศี พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ” ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่าในอนาคต พระวิหารที่เยรูซาเล็มจะมีสง่าราศียิ่งใหญ่กว่าสง่าราศีของพระวิหารของซาโลมอน พระวิหารที่พวกเขาสร้างขึ้นใหม่ในที่สุดแล้วก็ระจอกไปเลย อย่างไรก็ตาม ในช่วงรัชกาลของเฮโรดมหาราช ก่อนการรับใช้ของพระเยซู พระวิหารนั้นก็ถูกออกแบบใหม่ ถูกสร้างใหม่และถูกขยายออก มันมีสง่าราศีพอๆกับและอาจมากกว่าสง่าราศีของพระวิหารของซาโลมอน พระวิหารอีกหลังจะถูกสร้างขึ้นในตอนกลางของยุคเจ็ดปี มันอาจจะถูกทำลายใน ความรุนแรงของอาร์มาเกด โคนและวันท้ายๆของยุคเจ็ดปี อย่างไรก็ตาม สง่าราศีที่ถูกพยากรณ์ไว้โดยฮักกัยย่อมหมายถึงพระวิหารในยุคพันปีซึ่งจะถูกสร้างขึ้นที่เยรูซาเล็มหลังจากการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ทั้งสองครั้งแล้ว รายละเอียดต่างๆของการก่อสร้างมันถูกหมายเหตุไว้ในเอเสเคียล 40-48

ฮกก 2:8

เงินเป็นของเรา และทองคำเป็นของเรา พระเยโฮวาห์จอมโยธา

ตรัสดังนี้แหละ ข้อนี้มีความเป็นปริศนามากพอสมควร ความหมายตรงนี้อาจเป็นไปได้ว่าพระวิหารที่กำลังถูกก่อสร้างขึ้นใหม่นี้จะมีการตกแต่งประดับประดาด้วยทองคำและเงินน้อยมากเมื่อเทียบกับพระวิหารของซาโลมอนแล้ว นี่บอกเป็นนัยว่าพวกช่างก่อสร้างเหล่านั้นน่าจะรู้สึกผิดหวัง อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงเตือนพวกเขาให้ระลึกว่าผู้ใดเป็นเจ้าของทองคำและเงินทั้งปวง

ฮกก 2:9

พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า สง่าราศีของพระนิเวศครั้งหลังนี้

จะยิ่งกว่าครั้งเดิมนั้น พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า และเราจะให้เกิดความสมบูรณ์พูนสุขในสถานที่นี้" "พระนิเวศครั้งหลังนี้" ย่อมหมายถึงพระวิหารในยุคพันปี พระเจ้าในการทรงเห็นล่วงหน้าอันไม่รู้จำกัดของพระองค์ทรงเห็นว่ามิอะไรอยู่ในอนาคต พระองค์จึงทรงพยายามที่จะหนุนใจประชาชนที่ท้อใจของพระองค์ขณะที่พวกเขากำลังเก็บกวาดซากปรักหักพังและก่อสร้างพระวิหารนั้นขึ้นใหม่ ความเห็นเรื่องการให้เกิดความสมบูรณ์พูนสุขที่ว่าย่อมเป็นคำพยากรณ์ที่อ้างอิงถึงยุคแห่งสันติสุขซึ่งจะมาพร้อมกับการปรากฏขององค์สันติราช

ฮกก 2:10

เมื่อวันที่ยี่สิบสี่ เดือนที่เก้า ในปีที่สองของรัชกาลดาวิดัส พระ

วณะของพระเยโฮวาห์มาโดยทางอภักดิ์ผู้พยากรณ์ว่า เนื้อหาส่วนที่สี่ของหนังสือเล่มนี้ถูกหมายเหตุอีกครั้งใน "พระวณะของพระเยโฮวาห์มาโดยทางอภักดิ์ผู้พยากรณ์ว่า" มันถูกบันทึกไว้ว่าเป็นวันที่ยี่สิบสี่ เดือนที่เก้า (คิสลิว ซึ่งตรงกับกลางถึงปลายเดือนธันวาคม) น้ำเสียงของหนังสือเล่มนี้เปลี่ยนกลับไปยังการเตือนสติอันเข้มงวด มีรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับว่าพระเจ้าได้ทรงเตือนพวกเขาเพราะความตกต่ำฝ่ายวิญญาณของพวกเขา

ฮกก 2:11-13

"พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า จงถามบรรดาปุโรหิตเกี่ยวกับ

กับราชบัญญัติเถิดว่า 12 'ถ้าผู้ใดยกชายเสื้อคลุมทำพกห่อเนื้อบริสุทธิ์ไป หากว่าชายเสื้อตัวนั้นไปถูกขนมปังหรือแอง หรือน้ำองุ่น หรือน้ำมัน หรืออาหารใดๆ สิ่งนั้นจะพลอยบริสุทธิ์ไปด้วยหรือไม่" พวกเขาปุโรหิตตอบว่า "ไม่บริสุทธิ์"

พระเจ้าผ่านทางฮักกัยทรงถามคำถามสองข้อที่ไม่ต้องการคำตอบ คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว แต่พระเจ้าทรงอยากถึงความสนใจของพวกเขาให้ตระหนักถึงความบาปของพวกเขา ภาพเปรียบเทียบนี้ก็คือ เครื่องสัตว์บูชาของพวกเขาและความบริสุทธิ์ในทางพิธีที่ต้องมีของพวกเขา พวกเขาโดยทั่วไปและพวกปุโรหิตโดยเฉพาะรู้ว่าเนื้อของสัตว์พร้อมกับการจัดเตรียมมันเป็นเครื่องสัตว์บูชาจะเป็นสิ่งที่บริสุทธิ์ในทางพิธีและจะว่าไปแล้วก็ ‘บริสุทธิ์’ มันจึงถูกแยกตั้งไว้ต่างหากแล้วสำหรับพระเจ้า อย่างไรก็ตาม หากปุโรหิตที่ถือเครื่องสัตว์บูชานั้นในมือของตน แต่ต้องสิ่งต่างๆที่ไม่บริสุทธิ์ (สิ่งที่ไม่ได้ถูกชำระให้บริสุทธิ์ในทางพิธี) เครื่องสัตว์บูชานั้นก็จะถูกถือว่าไม่บริสุทธิ์อีกต่อไปในความหมายทางพิธี พวกเขาทุกคนรู้คำตอบของคำถามนั้น

13 แล้วฮักกัยจึงถามว่า "ถ้าคนหนึ่งคนใดที่มลทินเพราะไปถูกศพมา แล้วมาถูกตั้งเหล่านี้เข้า สิ่งเหล่านี้จะมลทินไปด้วยหรือไม่" ปุโรหิตตอบว่า "สิ่งเหล่านี้จะมลทินไปด้วย" คำถามคล้ายๆกันเกี่ยวกับผู้หนึ่งที่ตะต้องศพคนตาย จากนั้นก็ตะต้องเครื่องสัตว์บูชาที่ถูกชำระให้บริสุทธิ์แล้ว (เครื่องสัตว์บูชาที่สะอาดในทางพิธีแล้วและเหมาะสมสำหรับการถวายเป็นเครื่องสัตว์บูชา) ถูกกล่าว อีกครั้งที่คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้วสำหรับคนยิว การตะต้องสิ่งที่เป็นมลทินในทางพิธีย่อมทำให้เกิดการปนเปื้อนฝ่ายวิญญาณของสิ่งนั้นที่ถูกตะต้อง

ฮอก 2:14 ฮักกัยจึงตอบว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ต่อหน้าเรา ประชาตินี้เป็นอย่างนั้นและประชาชาตินี้ก็เป็นอย่างนั้น ผลงานทุกอย่างที่มีมือของเขากระทำเป็นอย่างนั้นด้วย และสิ่งใดๆที่เขาถวายบูชาที่นั่น ก็เป็นมลทิน จากนั้นผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็ถามคำถาม *ไม่ตาย* การประยุกต์ใช้ของคำเปรียบเทียบนี้ก็คือ “ชนชาตินี้” พวกเขาเป็นมลทินฝ่ายวิญญาณ มีความบาปอยู่ในชีวิตของพวกเขา ความบาปที่นี้อาจเป็นการขาดความทุ่มเทในการทำงานของพระเจ้า – ในกรณีนี้คือ การสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ พวกเขาได้เริ่มมีสภาพอ่อนๆ อิ่มอกอิ่มใจและชี้แจงฝ่ายวิญญาณไปแล้ว ทุกสิ่งได้เริ่มมีความสำคัญมากกว่าต่อพวกเขาไปเสียแล้ว พวกเขามัวแต่ยุ่งอยู่กับการสร้างบ้านเรือน สร้างครอบครัว หาเลี้ยงชีพและพัฒนาธุรกิจการเกษตรของตน พระเจ้าทรงเริ่มถึงความสนใจของพวกเขาต่อไปถึงการที่ปัญหาทางการเงินต่างๆของพวกเขาเป็นผลมาจาก

การที่พวกเขาไม่ปรนนิบัติพระเจ้า กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระเจ้าได้ทรงเตือนพวกเขาทางการเงินเพื่อ
ดึงความสนใจของพวกเขา

ฮก 2:15-17 บัดนี้ จงพิจารณาเถิดว่า ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไปจะเกิดเหตุอะไรขึ้น
บ้าง คือก่อนที่ศิลาก้อนหนึ่งจะวางซ้อนบนศิลาก้อนหนึ่งในพระวิหารของพระเยโฮวาห์
16 ก่อนสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น เมื่อผู้ใดมายังกองข้าวคิดว่าจะตวงได้ยี่สิบถัง ก็มีแต่สิบถัง เมื่อผู้หนึ่งมา
ถึงบ่อเก็บน้ำอุ่นเพื่อตักเอาห้าสิบถัง ก็มีแต่ยี่สิบถัง 17 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราได้โจมตีเจ้าและ
ผลงานทั้งสิ้นจากมือของเจ้าด้วยให้ข้าวม่าน และขึ้นรา และด้วยลูกเห็บ แต่เจ้าทั้งหลายก็ยังไม่
หันมาหาเรา

พระเจ้าโดยทางอภัยทรงยกหลายวันให้พวกเขาพิจารณา พระองค์ทรงบอกพวกเขาให้
สังเกตคู่มือการต่างๆของพวกเขาก่อนที่พวกเขาเริ่มก่อสร้างพระวิหารต่อเมื่อไม่นานมานี้ (จ
ระลึกราก 1:14 ซึ่งก็คือสามเดือนก่อนหน้านั้นที่งานก่อสร้างได้ดำเนินต่อ) ความหมายก็คือว่าเมื่อ
พวกเขาเก็บเกี่ยวพืชผลของตน พวกเขาก็คาดหวังว่าจะได้รับข้าวปริมาณหนึ่ง แต่สุดท้ายก็ได้
เพียงครึ่งเดียวของที่คาดไว้ คนอื่นๆก็หวังว่าจะได้เก็บเกี่ยวมะกอกเทศและน้ำมันอันมีค่าของมัน
แต่สุดท้ายก็ได้รับไม่ถึงครึ่ง ภาพรวมก็คือว่ารายได้ของพวกเขากำลังประสบความยากลำบาก
พวกเขากำลังมีปัญหาทางการเงินต่างๆ

นอกจากนี้พระเจ้าตรัสชัดเจนว่าเพราะเหตุใด *พระองค์* ได้ทรงโจมตีพืชผลของพวกเขา
พระองค์ ได้ทรงใช้ *โรคม่าน* (นั่นคือ โรคเหี่ยวแห้งของพืช), *การขึ้นรา* (การติดเชื้อราของพืช)
และลูกเห็บ พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่กำลังเล่นงานพวกเขาเพราะสภาพฝ่ายวิญญาณที่กลับสัถย์ของ
พวกเขา กระนั้นพวกเขาก็มิได้หันกลับมาหาพระองค์ บทเรียนหนึ่งที่ชัดเจนเวลาที่ประสบความ
ทุกข์ยากก็คือ จงมองไปยังองค์พระผู้เป็นเจ้าและถามว่าพระองค์กำลังเล่นงานเราอยู่หรือเปล่า

นี่ดูเหมือนเป็นการขยายความ 1:6 เกี่ยวกับว่าทำไมพวกเขาได้หว่านเยาะและเกี่ยวได้
เพียงเล็กน้อย หรือทำไมพวกเขาถึงได้ทำงานเพื่อค่าจ้างซึ่งดูเหมือนว่าจะลงเอยในถุงที่มีรู

พระหัตถ์ของพระเจ้าได้ต่อสู้พวกเขา พระเจ้าทรงให้เหตุผลว่าทำไมพวกเขาถึงกำลังเจอกับช่วงเวลาที่ยากลำบากและพระองค์ได้ทรงทำเช่นนั้นอย่างไร

ฮก 2:18-19 **จงพิจารณาตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป คือวันที่ยี่สิบสี่ เดือนที่เก้า คือตั้งแต่วันที่วางรากฐานแห่งพระวิหารของพระเยโฮวาห์ จงพิจารณา ดู 19 ยังมีข้าวตอกค้างอยู่ในยุ้งบ้างหรือ เถาองุ่น ต้นมะเดื่อ และต้นทับทิมกับต้นมะกอกเทศยังไม่เกิดผลหรือ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป เราจะอำนวยการแก่เจ้า"**

คราวนี้พระเจ้าตรัสสั่งให้ดูวันปัจจุบัน (วันเดียวกับที่ข้อความถูกส่งมอบขณะนั้น – วันที่ยี่สิบสี่ เดือนที่เก้า) มันเป็นเวลาสามเดือนพอดีหลังจากงานก่อสร้างพระวิหารดำเนินต่อไป คำว่า **จงพิจารณา** แปลมาจากหลายคำและมีความหมายตรงตัวว่า ‘จงจำใส่ใจ’ นั่นคือ จงสังเกตดีๆ

คำถามที่ว่า “ยังมีข้าวตอกค้างอยู่ในยุ้งบ้างหรือ” ไม่ต้องการคำตอบ พวกเขา รู้คำตอบนั้นอยู่แล้ว เราไม่รู้ มันเป็นเวลาสามเดือน ข้าวจากการเก็บเกี่ยวครั้งก่อนซึ่งย้ายได้ถูกเก็บไว้ต่างหาก อย่างไรก็ตามประเด็นก็คือว่า จงสังเกตดูว่าจะเกิดอะไรขึ้น เพราะว่าพวกเขาได้กลับมาทำงานของพระเจ้าแล้ว พระเจ้าจึงทรงสัญญาว่าพระองค์จะอวยพรพวกเขา – “ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป เราจะอำนวยการแก่เจ้า” แม้ผลเก็บเกี่ยวจากเถาองุ่น ต้นมะเดื่อ ต้นทับทิมและต้นมะกอกย้ายไว้ในช่วงหลังๆ นี้ บัดนี้พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะอวยพรพวกเขาอีก เหตุผลก็ชัดเจน พวกเขาได้กลับมาปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว ที่ใดก็ตามที่เมล็ดของพวกเขาอยู่ ไม่ว่าจะในยุ้งหรือถูกปลูกแล้วก็ตาม พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะอำนวยการให้พวกเขาเจริญในการเก็บเกี่ยวครั้งต่อไป เมื่อประชาชนของพระเจ้าเชื่อฟังและปรนนิบัติพระองค์ พระองค์ก็ทรงให้เกียรติพวกเขาเป็นการตอบแทน ดู 1 ซามูเอล 2:30

ฮก 2:20-22 **พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงอัททัยเป็นครั้งที่สองเมื่อวันที่ยี่สิบสี่ของเดือนนั้นว่า 21 "จงพูดกับเศรบบาเบลผู้ว่าราชการเมืองยูดาห์ว่า เราจะเขย่าท้องฟ้าและโลก 22 และเราจะคว่ำพระที่นั่งของบรรดาราชอาณาจักร เราจะทำลายริ้วแรงของบรรดา**

ราชอาณาจักรแห่งประชาชาติ และจะคว่ำรถกับผู้ขับขี่ ม้าและผู้ขับขี่จะต้องล้มลง คือทุกคน
จะต้องล้มลงด้วยดาบแห่งพี่น้องของเขา

คำพยากรณ์สุดท้ายโดยฮักกัยถูกหมายเหตุนั้นในวันเดียวกันนั้น เห็นได้ชัดว่าพระเจ้า
ตรัสแก่เขาอีกครั้งต่อมาในวันเดียวกันนั้น ข้อความนี้ถูกส่งถึงเศรุบบาเบล ผู้ว่าราชการเมืองยูดาห์
(เขาเป็นผู้ปกครองทางการเมืองซึ่งถูกแต่งตั้งโดยไซรัสและเป็นเชื้อพระวงศ์คนหนึ่งของบรรดา
กษัตริย์องค์ต่างๆแห่งยูดาห์) ในลักษณะที่คล้ายกันอย่างมากกับ 2:6-7 ผู้พยากรณ์ท่านนี้พยากรณ์
อีกครั้งว่าพระเจ้าจะทรงจัดการกับพวกศัตรูของประชาชนของพระองค์ในเวลาอันเหมาะสม
ที่สุดของพระองค์ บริบทก็คือเอเสรา 4-5 เหมือนเดิมและการต่อต้านที่พวกเขาเผชิญอยู่ขณะนั้น
การสำเร็จจริงที่เป็นไปได้ (และในท้ายที่สุด) ก็คือในวันแห่งพระเยโฮวาห์ พระเจ้าทรงคว่ำคน
เปอร์เซียโดยคนกรีก จากนั้นก็คว่ำคนกรีกโดยคนโรม อย่างไรก็ตาม การช่วยให้พ้นในท้ายที่สุด
จะเป็นตอนที่พระคริสต์เสด็จกลับมา อิสราเอลหันมาหาพระเมสสิยาห์ที่ถูกปฏิเสธของพวกเขา
และพระองค์ทรงสถาปนาอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลกนี้ในยุคพันปี

ฮอกก 2:23 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า ในวันนั้นเราจะรับเจ้า โอ เศรุบบา
เบล บุตรชายเซอัลทิเอล ผู้รับใช้ของเราเอ๋ย พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะกระทำเจ้าให้เป็นดังแหวน
ตรา เพราะเราได้เลือกสรรเจ้าแล้ว พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ"

“ในวันนั้น” พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าว่าพระองค์จะทรงรับเศรุบบาเบลผู้รับใช้ของ
พระองค์และทำให้เขาเป็นดังแหวนตรา เศรุบบาเบลเสียชีวิตไปนานแล้วตอนที่พระเจ้าทรงคว่ำ
คนเปอร์เซีย และยิ่งกว่านั้นอีกได้รับการบรรเทาในสมัยต่อมาจากประชาชาติอื่นๆที่บีบบังคับ
วันที่วันนี้คงเป็นวันแห่งพระเยโฮวาห์อย่างแน่นอนเมื่ออิสราเอลที่ชอบธรรมถูกชุบให้เป็นขึ้น
ใหม่ (ดาเนียล 12:2) สิ่งที่คุณเหมือนถูกบอกเป็นนัยก็คือว่า ในการชุบอิสราเอลให้เป็นขึ้นใหม่เพื่อ
เข้าสู่ยุคพันปีและอาณาจักรนั้น พระเจ้าจะประทานบำเหน็จแก่เศรุบบาเบลในแบบหนึ่งที่พิเศษ
แหวนตราคือ แหวนของกษัตริย์ซึ่งถูกสวมโดยบรรดากษัตริย์สมัยโบราณซึ่งมีตราประทับของ
กษัตริย์อยู่บนมัน มันถูกประทับลงบนขี้ผึ้งร้อนๆอันเป็นการทิ้งลายเซ็นจากแหวนตราของ

กษัตริย์ไว้ กล่าวโดยสรุป มันบ่งบอกถึงเครื่องประดับของกษัตริย์ มันอาจเชื่อมโยงกับมาลาตี 3:17 ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบอกล่วงหน้าถึงวันนั้นเมื่อพระองค์ทรงสร้างเพชรพลอยของพระองค์ขึ้นมา

ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่า ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงอวยพรเศรุษบาเบลเป็นพิเศษ สำหรับความพยายามต่างๆอันสัจซื่อและเสียสละของเขาในการทำงานของพระองค์ วัลลิสุดทำ ย “เพราะเราได้เลือกสรรเจ้าแล้ว” มีความน่าสนใจ คัมภีร์ทารกุมของยิวยึดถือทรรศนะที่ว่าวลีนี้มีความหมายว่า ‘เพราะเรามีความพอใจในตัวเจ้า’ แน่แน่นอนว่านี่เล็งถึงเชื้อสายของเศรุษบาเบล นั่นคือพระเยซูคริสต์ คู่มัทธิว 1:12, 3:17 อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้ในทันทีก็เห็นได้ชัดว่า พระเจ้าทรงพอพระทัยกับงานและการรับใช้ของเศรุษบาเบลในการพยายามที่จะสร้างพระวิหาร ขึ้นใหม่ (นั่นคือ งานของพระองค์)